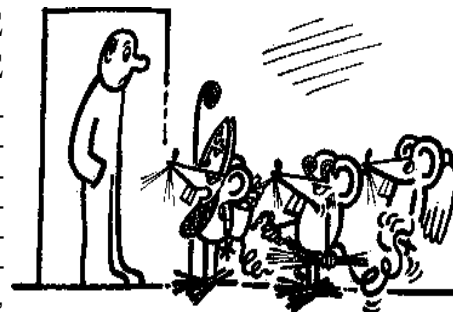

VÁŽNĚ NEVÁŽNĚ

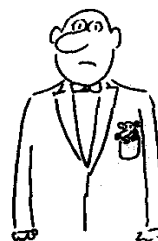
Jak by řek Nevěš-
hlavu, „svěřený ama-
tér to zase nezvlá-
dá...“. Odpoledne po-
slední letošní schůz-
ka, prosincový Twis-
ter ještě v plenkách,
stroměček si ještě

vesele roste v za-
hradě a netuší, co ho čeká, dárky po částech všude a nikde...
Ale pěkně popořádku. Poslední letošní číslo Twisteru mělo
obsáhnout v prvé řadě všechny „resty“, které se nevešly do
minulých čísel. To se snad podařilo (pokud ještě někde něco
vyplave, má to smůlu, v novém roce bude další Twister). Zápisy
z akcí tentokrát moc není, protože Jardův zápis z Hubertovy
jízdy se - stejně jako Jarda - v poslední době omlouvá pro nemoc
a zápis ze tří předvánočních rukodělek ještě nestihl vzniknout.
Zato se konečně dostalo na mé milované myši od Ondry

„TAK CO, PANE KEHÁK—BYLA VAŠE KOČKA HODNÁ?!“

POZOR
NA VAŠE MYŠI.

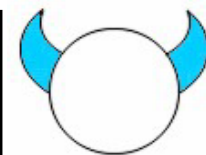

JSOU OPRAVDU VŠUDE !!

Suchého, které na své místo na slunci
čekají už pěkných pár měsíců. Protože
už není čas na hrdinství, natož na vážná
témata, vyhrály myši nad vším ostatním
a budou Vás provázet celým tímto číslem
- a doufám, že jejich pohodový duch Vás
neopustí ani v příštím roce. Nevím, jak
Vy, ale od té doby, co znám kreslené
„myši“ vtípy (a jsou to řádově desetiletí),
trvá mi velmi dlouho, než se odhodlám
nasadit prostředky moderní techniky proti
svým myším domácím...
D.

OBSAH

Zootrofej	2
Představujeme: Mirka	2
Zprávy a zprávičky	3
Uzemnění	3
Vánoce s Ježíškem aneb... ..	4
Něco málo o batozích	6
Proč se divil Hejkal u Pekárny... ..	8
Grífy a figle III.	9
Horská zmrzlina	10
Seminář o výzkumu Yetiho	11
Další program	12
Co nás čeká	12
Příloha	Nitěné obrázky

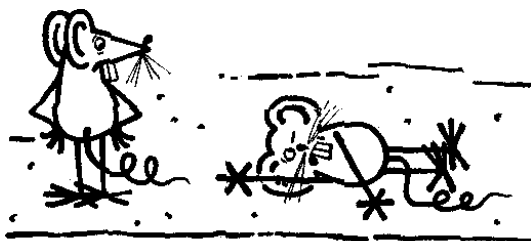
TWISTER

NOVÁ ZEMĚ

č. 11/ročník 01

ZOOTROFEJ

„VYPADNI A NEPLAŠ MI TU MYŠILOVA! PŘEDSTÍRÁM, ŽE JSEM RANĚNĚJ, ALE AŽ PŘILETÍ – TO ZAŽIJE PĚKNEJ TANEC!“

Zootrofej je každoroční soutěž pořádaná zoologickou zahradou je většinou na jaře a na podzim. Teď byla podzimní, začala 27. 10. v devět ráno a skončila ve tři odpoledne. Začíná se v správních budově a potom se chodí po zoo a odpovídá se na různé otázky. Některá zvířata si cestou po zoo můžete pohladit, např. kozy, králíky a morčata, když si je chytíte. Na konci dostanete nějakou cenu a potom můžete jít domů. Přitom se dobře proběhnete a je to i zábava. Riči

PŘEDSTAVUJEME: MIRKA VINTEROVÁ

Dáša mě požádala, abych si položila několik otázek, které by vám naznačily, co jsem vlastně zač. Protože něco už o mně prozradil test na úterní schůzce, pokusím se neopakovat.

MÉ PRVNÍ JÁ: „Někteří už jistě ví, že se ti nechce pracovat a tak stále chodíš do školy. Ale co děláš ve volném čase?“

MÉ DRUHÉ JÁ: „Náhodou proti práci nic nemám, ale ve škole je větší zábava. Ve volném čase nejraději kreslím, čtu si, botanizuju (poznávám kytky) a v zimě lyžuji. Zajímám se taky o zvířátka a kamínky. Ve skutečnosti mě však baví hodně věcí, např. cesta do podzemí, vysokohorská turistika, jízda na koni, ...“

PRVNÍ JÁ: „Jenom jestli se moc nevychloubáš! Proč jsi se rozhodla právě pro Novou zemi?“

DRUHÉ JÁ: „Protože Nová země se zaměřuje všestranně a právě to mi vyhovuje.“

PRVNÍ JÁ: „Ale předtím jsi byla v jiném kmeni. Proč jsi z něj odešla?“

DRUHÉ JÁ: „Byla jsem v kmeni Oyate Woape z Otrokovic. Z Brna to není zrovna nejbliž. Mohla jsem jezdit jen na víkendovky a to ještě jen na některé. Proto jsem se rozhodla vyhledat bližší kmen.“

PRVNÍ JÁ: „Co od Nové země očekáváš?“

DRUHÉ JÁ: „Zajímavou práci, přátelské lidi a příjemné chvíle strávené mezi nimi.“

PRVNÍ JÁ: „To je fajn, ale něco za něco. Co nabízíš ty?“

DRUHÉ JÁ: „Dvě ruce (celkem zručné), dvě oči (i s brýlemi), jednu hlavu (s nějakým nápadem) a chuť hrát si, učit se i pracovat.“

Vaše (a moje) první a druhé já, dohromady celá

Mirka

ZPRÁVY A ZPRÁVIČKY

FOTKY

„JÁ TI DÁM, PÍDOMČE, HLADIT MAJOVA KOŤÁTKA!“

Lenka se dala slyšet, že by její rodiče rádi pár jejích fotek z akcí. Zatímco udělat pořádek v loňských archívech už asi čas nebude, jsou fotky z puťáku, schůzek, jednodenních akcí a vláček focené digitální Světluškou samozřejmě k dispozici, byť i pouze v digitální formě, formát JPG (pokud se děti nechají vyfotit - např. Qinzy tváří v tvář fotoaparátu vyděšeně valí za nejbližší překážku). Chcete-li tedy soubory s fotkami svých dětí, stačí se ozvat - buď Vám je mohu posílat průběžně e-mailem (jedna fotka má přibližně 500 kB) (snad to ještě časově zvládnou) nebo jednou za nějakou dobu vypálit na CD (cena CD vč. vypálení 75 Kč, na jedno CD se vejde přibližně 140 fotek). Fotky z víkendovek, kterých se Světluška nezúčastnila, tedy zatím z Hubertovy jízdy a výhledově i z Yettihrátek a dalších, je třeba řešit s Piffem.

PRVNÍ ARCHEOLOGICKÉ ZKUŠENOSTI

Začátkem října mi umřel tatínek a já stála (a dodnes stojím) před úkolem vyklidit jeho dům plný věcí, které celý život shromažďoval a neoprašoval. Postupně vyvážíme se sestrou auta plná kelímků od jogurtů, starých barev, skleněných lahví, papíru, matrací prolezlých moly a jiných pozoruhodných věcí. Pánovi ze sběrného střediska tuhne na rtech jeho jinak věčný úsměv, když vidí naše auta vjíždět bránou...

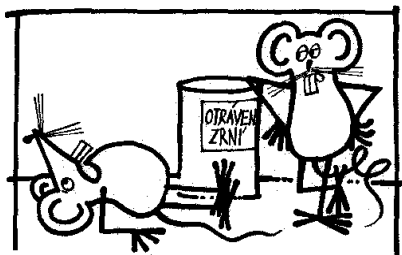
Všechno zlé je k něčemu dobré, praví lidové moudro. A tak jsme v hromadách zapomenutých věcí našly i velké hrnce na vaření na táboře, hezké skleničky a vosk na svíčky, chemikálie na výrobu koupelových solí, pěn a šumáků, látky na batikování, cín a sklo na výrobu vitráží, prastarou plechovou polní láhev pro zimomřivou Wakiyelu, krabičky na výrobu mozaikových obrázků, staré kalendáře na koláže a krabičky na dárky, krápníky z průstřelů Amatérské jeskyně (do výlohy klubovny), květináče na sukulentové a bylinkové zahrádky, papíry na práci s papírmaší, spoustu papírových kartiček a prken, nářadí a petrolejku na doplnění kmenového inventáře atd. atd. atd. Konce zatím nedohlédnout. A tak proplovám mezi radami svých přátel, abych nechala vyklízení na nějaké vetešnické firmě. Připadám si jako archeolog, který mezi spoustou bezcenností tu najde vzácný střípek, tam zas záhadnou kostičku, onde pak kus opracovaného pazourku - i když většinou jen vyváží hromady hlíny a kamení...

A JE NÁS ZASE TROCHU VÍC...

Kromě Mirky, kterou představujeme v tomto čísle, se na našich akcích začala pravidelně (s ohledem na svůj školní rozvrh) objevovat i Borufka (představíme někdy příště) a přes Wakiyelu a Martinu jsme dostali kontakt na Danu a její sestru, které se přišly už přišly podívat na schůzku a na další slíbily vytáhnout pár her... D.

UZEMNĚNÍ

...Šmudlo, dávej bacha, vypíchněš s tím pedigem tady někomu voko...
To nevadí...

"DNESKÁ JE TO ŽRÁDLO SAMÁ CHEMIKÁLIE, PAK SE NELZE DIVIT, ŽE JE Z TOHO JEDNOMU ŠPATNÉ..."

VÁNOCE S JEŽÍŠKEM aneb SMRDÍ TO, MÁ TO BLECHY, PÍCHÁ TO... CO JE TO?

Že by růže? Nebo že by to byl... ne, tygr ne. Ježek. Pichlavá kulička velikosti dlaně, kterou jsem uslyšela šustit v listí u cesty v parku za řekou, když jsem se v poslední listopadovou neděli večer vracela z výprav za poznáním. Chvilí jsme na sebe hleděli,

ježek asi přemýšlel, zda utéct či neutéct, a já uvažovala, v čem ho asi tak odnesu domů, když mi chybí fakírská průprava. Nakonec to odskákal velký kapesník. Ježeček v ranečku samou hrůzou málem ani nedýchal.

Zato doma. V prvé řadě jsme důkladnou prohlídkou zjistily, že ježek je chodící bleší rezervace, že není zraněný a že má jen jedno klišť. Jen ho holky vypustily do velké krabice od pedigu, začal se mít výrazně k světu. Sežral pár piškotů a půlku uvařeného vajíčka s ovesnými vločkami a pak se samou úlevou a zřejmě i radostí, že má zas jednu plně bříško a je v teple, rozplácl jak dlouhý tak široký a v tulení pozici usnul. Když se uprostřed noci probudil, oběhl celou krabici, podlezl všechny v ní naskládané noviny - a když cestou narazil na misku s vodou, půlku vypil a druhou půlku vyilil do misky s další porcí vejce. S předními tlapkami ve vodě pak vychytil z té záplavy zbytky vajíčka a s hlavičkou opřenou o okraj misky opět dospal pár veršiků.

Po důkladné snídani prospal celý den. Večer se z jeho krabice začaly ozývat divné zvuky. Zpočátku jsme myslely, že se ježeček třeba zlobí. Pak jsme začaly přemýšlet, že možná kašle. Byl tak prostydý, že to třeba odnesl pořádnou rýmou.

4/12

A tak jsme mu koupily vitamíny, zásyp proti blechám a kočičí konzervu na mls, daly mu do krabice pár hader na zahřátí a zvažily ho, abychom měly představu, zda jej lze zkusit zazimovat nebo ne. Vážil celých 380 g, což je o dobrých 320 g méně, než by měl mít, aby venku úspěšně přežil zimu.

Když se pichlavá kulička večer po celodenním spánku probudila, nestačila se divit. Mezitím jsme ji zasypaly bílým práškem proti blechám, kterých měl opravdu

požehnaně, takže vypadal jako ježčí andílek, jen vytáhnout křídla. Postupně ale zásyp i mrtvé blechy setřepal dřív, než jsme začaly vymýšlet, zda se takoví ježci koupou nebo ne. Kvůli podezření na nachlazení však očistné radovánky ve vodě zatím nepřicházely v úvahu.

Největší problém se projevil už po dvou dnech jeho pobytu u nás. Ježek totiž smrdí. A nepomáhá ani kočičí podestýlka, ani odstranění zbytku žrádla, když už na něj ježčí bříško nemá dostatečné kapacity. A tak se přes den ježek i s krabicí stěhuje do chladné ložnice, kde se večer důkladně vyvětrá, a přes noc šramotí v obýváku, kde se zas důkladně vyvětrá ráno.

A tak máme o důvod víc těšit se na jaro. Do té doby snad už ježourka vykrmíme natolik, aby byl soběstačný a mohl se přestěhovat na zahradu a smrdět si do sytosti tam... 25. 11.

Než se překulil měsíc, aby se vylíhl další Twister, ježče svědomitě přibralo skoro 100 g, protože střídavě baští a spí. Když spí, ozývají se z jeho krabice legrační zvuky, podobné skřipání dvírek - to ježeček zřejmě chrápe (anebo má potíže s dýcháním, protože mu od nosu jdou bublinky). Někteří z vás ho navštívili po rukodělkách 1. 12., takže na fotkách jeho zvědavý čumáček určitě poznají. Půjde-li to takhle dál, budeme ho moct ještě koncem ledna zazimovat v zahradní místnosti.

Samozřejmě jsme mu vymýšlely i jméno, přestože pořád nevíme, zda je to kluk nebo holka. Už to skoro vypadala tak, že mu zůstane jméno Puntík, když mě napadlo, že od slova "ježek" lze - ne sice podle pravidel, ale o to zajímavěji - odvodit i jméno Ježíšek. A tak máme doma Ježíška.

Největší legrace s ním je, když se vytáhne z krabice a pustí se po kuchyňském stole. Za prožitě utrpení dostane piškotek s čajem, který si zpravidla pečlivě do posledního drobků vychutná. Pak provádí průzkum přilehlého topení, takže míváme plné ruce práce, aby nespadol se stolu. Když se přitom ještě fotí, jeden člověk to nezvládá. Zpočátku se Ježíšek blyškání fotoaparátu trochu bál, ale brzo mu otrnulo, jak ukazují přiložené fotky...

"ŽUJU, COŽ TAK NÁM TEN FOKUS ZASE NĀK NEVYŠEL, VIŠTE, DOCENTE !?"

10. 12. D.

5/12

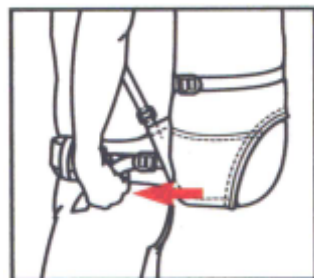

NĚCO MÁLO O BATOZÍCH

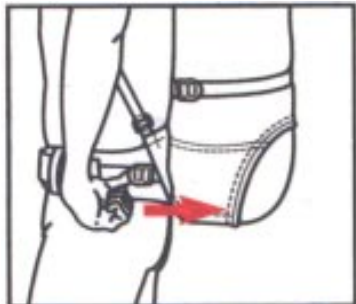
Našel jsem docela pěkné obrázky, ze kterých je dobře vidět, k čemu jsou všechny ty záhadné klíčky a smyčky na batozích. Třeba to některým z vás pomůže nejen při výběru batohu.

Bederní pás má své jméno od toho, kde obepíná tělo. Je to v místě horního okraje pánevních

kostí. To je to velké tvrdé, co máte pod kůží na bocích. Račte si nahmatat a zapamatujte si, že to není někde u kolen. Bederák není k tomu, aby vlál a pletl se pod nohy, ale k tomu, aby batoh zbytečně neotlačoval ramena a nenamáhal páteř. Mezi batohem a bederákem bývají ještě stabilizační pásy. Ty jsou k tomu, aby se batoh nekinklal a je dobré je mít dotažené. Obzvláště v náročnějším terénu. Popruhy přidržují batoh na majiteli a svému účelu slouží jedině tehdy, když jsou přiměřeně dotažené. U moderních

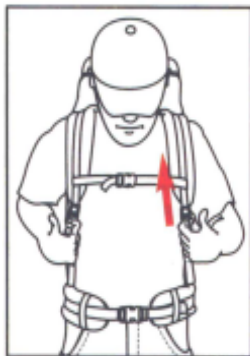

batohů se dá míra dotažení měnit za pochodu. Dá se nastavit i vzdálenost popruhů od bederáku. Délka zad se tomu říká a nastavuje se to podle výšky postavy. Popruhy bývají vybaveny ještě hrudním páskem, který nejen že umožní trochu odlehčit ramenům, ale taky batoh stabilizuje. Vřele doporučuji to všechno používat a při prodírání

se rozličným chroštím ještě navíc ve svahu si batoh dotáhnout. Výjimkou jsou nad jen lavinové svahy a zvláště nebezpečné úseky, kde se doporučuje mít bederák a hrudní pásek povolený (pokud na nich nejsou rychlospojky, což obvykle už na batozích jsou).

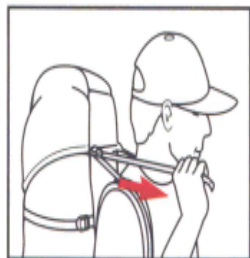
Dotahovací pásy jsou další pomůcka sloužící ke stabilizaci

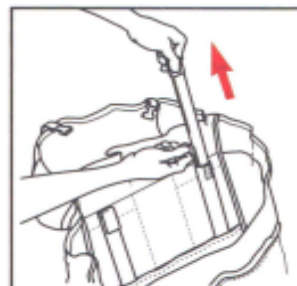
batohu a zmenšení namáhání zejména krční páteře. Obrázek řekne víc než mnoho slov.

Výztuhy zad se dají dost často vyndat a v případě potřeby dotvarovat podle tvaru zad. Většinou to není třeba, ale je dobré o této možnosti vědět, někdy to zvýší pocit osobního pohodlí.

Při výběru batohu se nestyďte obejít si klidně i několik obchodů a otravovat

to naplnilo těžkým haraburdím. Rozhodně by to měl být dvoukomorák a to takový, aby se do spodní komory pohodlně

vešel spacák, případně ještě trochu náhradního prádla. Ušetříte si práci při balení v terénu, když kvůli spacáku nebudete muset vyházet celý batoh. Rozhodně si při koupi batoh vyzkoušejte a to nejlépe tak, že si ho necháte naplnit aspoň nafukovacím vakem. Ve slušných prodejnách ho mají. Naplněný batoh by měl končit někde tam, kde se začíná vyšpulovat zadek. Pokud se nedá tímto způsobem dotáhnout, poohlédněte se po jiném. Rozhodně je lepší, když plný batoh přesahuje přes hlavu, než když plandá někde u kolen.

Co a kam do batohu, je do značné míry otázkou osobního zvyku každého. Rozhodně ale takové ty těžké věci, jako konzervy, vaříč, ešus, voda atd. nepatří do spodní komory. Měly by být někde v půlce batohu, co nejbližší zádům. Nejde-li to jinak, tak raději výš než níž. Míří se nadřete. Mírně nestabilní batoh s vyšším těžištěm udržujete ve správné poloze větším množstvím svalů, než batoh s těžištěm příliš nízkou, který táhnou jen břišní svaly.

Velice užitečnou částí batohu jsou kapsy. Vnitřní kapsa ve víku je na v terénu nepotřebné

cennosti, jako jsou doklady, peníze, klíče od bytu, exponované filmy atd. Do všech ostatních by se mělo dát naskládat vše, co pro daný den budete potřebovat, abyste batoh nemuseli vybalovat po cestě kvůli každé vyměněné fusekli, náplastí, svačině, plavkám, propisce, noži, ... Ideálně sbalený batoh vlastně není nutno celý vybalit ani během několika denního putování (potřebnosti jsou v kapsách, spacák a věci na převlečení v dolní komoře, karimatka a igelit někde zvenčí na nějakém úchyty, pro další věci na oblečení a podobně se dostanete večer skrz spodní kapsu, jídlo a vaření jsou někde nahoře, hromada serepětiček v kapsách kdykoli k dispozici, svetr, voda, bunda a pláštěnka těsně pod víkem a jídlo na celý den se vždycky ráno přesune do některé z kapes).

Zájemce o větší množství informací týkajících se nejen batohů, ale prakticky veškerého vybavení pro pobyt v přírodě odkazuju na starší čísla Twisterů.

S použitím materiálů firmy Alpinus připravil Piff

PROČ SE DIVIL HEJKAL U PEKÁRNY

Nejspíš proto, že mu někdo fušoval do řemesla a neodborně dělal kravál v revíru. Ale popořádku. Když jsem připravoval noční přesun jako začátek letošní Hubertovy jízdy tentokrát nazvané jako Výprava ne doznáma, měl jsem chvílemi docela obavy, jestli všichni zvládnete deset kilásků s baťohama a ještě k tomu v noci.

Nakonec to všechno dopadlo jinak. Ve snaze co nejrychleji dojít k chatě a pak se vrátit pro zmirající totálně ztrhané poutníky, jsem to byl já, kdo trochu zakufroval a rozcestil před jeskyní Pekárna, ve které jsem měl nechat poslední zprávu, jsem prostě minul. Když jsem se vracel, zjistil jsem, že, protože jste mi v patách, už nemám šanci naaranžovat keramickou lebku a hromádku kostí, které jsem celou dobu nesl. Nezbylo mi tedy, než se začít improvizovat a udělat z Jirky náhodného poutníka, kostičky naskládat na cestu a sám si hrát na strašidlo. Jirka, Pavča a Kamila, kteří celou akci jistili zezadu, mi pak do vysílačky říkali, že jste byli něco jako žižnivý čáry s batohama a že vám málem nestačili. Jste prostě lepší, než se občas tváříte. Totéž se potvrdilo i při zpáteční cestě.

No a co k letošní Hubertově jízdě dodat dalšího? Posuďte sami, jestli se vám líbila nebo ne. Za sebe můžu říct jenom to, že dělat pro některé z vás velebno, báchorovo a tajemno je jako učit šneka rokenrol. Budu se holt muset líp naučit vykládat pohádky. Taky se asi budu muset vypravit někam do arabských zemí, abych se naučil smlouvat. Nezbyvá mi totiž, než některé z vás porazit jejich vlastními zbraněmi, jestliže nechci používat hrubé násilí nebo si zbytečně ničit hlasivky.

Příjemně jste mne překvapili při vytváření staveb k uctění duchů a božstev, u kterého jste vydrželi déle, než jsem čekal a taky při sypání mandaly, kdy jste dokázali nejen to, že si každý vytvořil aspoň kousek ornamentu, ale dokonce to celé proběhlo docela v klidu a pohodě i přes to, že bylo málo místa a museli jsme se střídat.

Je docela škoda, že jsme kvůli příliš dlouhému nedělnímu úklidu chaty nestihli pořádně nedělní hrátky, takže hrkátka a papírové koule zůstaly nevyužité. Třeba příště. Ono je toho vůbec ještě docela dost, co se musíme naučit. Třeba domluvit se, kdy a kde na sebe na trase počkáme a podobně.

Jo a taky musím pochválit všechny, kteří se podíleli na přípravě jídla, ať už to byly pomazánky nebo teplá večeře. Díky patří i Zbyňkovi, který nám půjčil chatu, Tomášovi za zvládnutí role kurýra, Kamile za pomoc při doručení potravin a jištění a taky Jirkovi a Pavče za zákulisní a technickou podporu. Piff

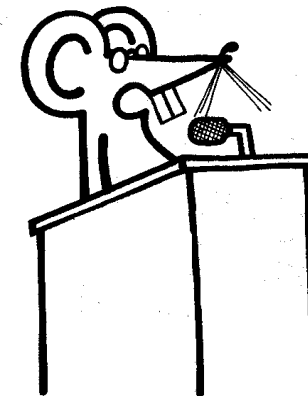

FÍGLE A GRIFY III.

Smetana do kávy

Jestli máte dojem, že o smetaně do kávy už Vám nikdo nemůže říct nic, co byste nevěděli, klidně obraťte list a čtete něco jiného. Experimentální povahy mezi čtenáři však vyzývám k tomu, aby si opatřili pytlík práškové smetany do kávy a neváhali ji přidávat do čokoliv, co zrovna vaří. Má to být polívka? Neznám žádnou, které by prášková smetana do kávy nedokázala pomoci na vyšší úroveň. Pomazánky? Smetana do kávy je zárukou úspěchu, nepřidáte-li navíc něco výrazně nejedlého. Bramborová kaše? Se smetanou do kávy se Vám rodina radši přejí k prasknutí, než by nechala zbýt být i jen drobeček. Omáčka? Nebudu plýtvat slovy, prostě to zkuste. Palačinky? Rozmíchejte se smetanou do kávy marmeládu, přidejte ji do těsta. Uvařte se smetanou do kávy pudink, použijte ji na nastavení jakéhokoliv krému. A takto bych se dalo v tomto výčtu pokračovat. Kromě toho s její pomocí výrazně zlepšíte většinu tzv. "instantních" pokrmů, ať již instantních polévek nebo těstovin s různými omáčkami.

Samozřejmě je zbytečné smetanu do kávy cpát např. do vody, v níž vaříte vejce, nebo do instantního čaje s citrónem, zavináčů, utopenců a do uzené makrely. Pár dalších podobných příkladů by se jistě ještě našlo. Chcete příklad, nevěřící Tomášové? Máte ho mít.

"Dobrý zvěřinec" se smetanou do kávy

Základem může být buď instantní "Kuře na paprice" od Maggi nebo jakýkoliv jiný podobný komerční elaborát. Uvařte dle návodu, hned zkraje přidejte tolik těstovin (třeba vrtulí), kolik je jich třeba pro nakrmení všech hladových krků. Po dovaření zředte hotový pokrm horkou vodou, přisypte smetanu do kávy a potřebné množství hotové jíšky, v případě potřeby dosolte nebo podpořte slepičí kostkou a krátce povařte. Gurmáni mohou sáhnout i po nastrohaném Eidamu a vmíchat jej do těstovin. Mezitím na pánvi osmahněte nakrájenou cibulku a na kolečka nakrájené zbylé párky nebo točený salám nebo zbytky měkkého salámu (lze použít i potapěče s šunkovou příchutí, projde-li Vám to). Na talíř pak přelijte lžící orestované uzeniny s cibulkou hotovými těstovinami s omáčkou. Je-li Vám líto peněz na tyto prefabrikované jedy nebo nechcete-li z jakýchkoliv důvodů podporovat prohnělý kapitalismus, uvařte těstoviny ve vodě se slepičí kostkou. Osmahnutou cibuli s uzeninou zasypte na pánvi sladkou paprikou, rychle promíchejte a zalijte vodou slitou z těstovin. Přidejte podle chuti sůl, slepičí kostku, smetanu do kávy, jížku, koření dle vlastní fantazie, pro labužníky třeba i tavený sýr či výše zmíněný Eidam. Nakonec takto vzniklou omáčkou přelijte těstoviny na talíři.

Zaměníte-li slepičí kostku za kostku houbového vývaru a papriku za houbový prášek (nebo výchozí komerční produkt), vznikne jemná houbová omáčka. Opominete-li papriku a přidáte-li sýr (třeba i Nivu nebo tvarůžky), vznikne sýrová omáčka odpovídající nuance. Použijete-li místo papriky rajčatový protlak nebo kečup, vznikne osobitá odrůda rajské omáčky. Ostatně, fantazii se meze nekladou, takže experimentujte sami. Brzy zjistíte, že kromě smetany do kávy lze zaměnit prakticky cokoli - těstoviny za rýži či brambory, vodu za mléko nebo červený čaj rooibos, sůl za polévkové kostky atd. viz výše. Určitě dojdete jako my k závěru, že by se výše uvedený recept měl spíše jmenovat "variace na smetanovou omáčku"...

"... PŘIZNEJME SI, ŽE PŘI TAKOVÉM ZPŮSOBU HOSPODAŘENÍ JSME ZA PÁR LET NA MYŠINĚ!"

HORSKÁ ZMRZLINA

Ingredience:

Sněhové pole, kalorický prášek.

Příprava kalorického prášku:

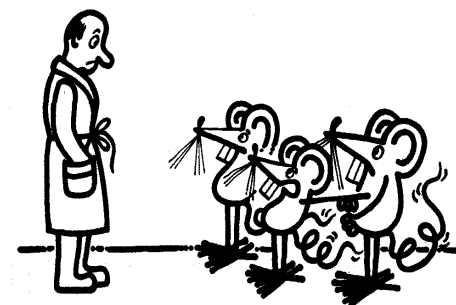
Na začátku sezóny vezmi sušené mléko, granulované kakao, granulovaný či práškový mléčný borůvkový, jahodový či jiný nápoj, Malkao, Bikavu a jiné podobné dobroty dle okamžité nabídky obchodů. Vše pečlivě zamíchej a napěchuj do lehké nádoby o velikosti,

kteou považuješ za přiměřenou. Na svých putováních používej tuto směs v podobě řídké kašičky, hustého nápoje nebo ochucovadla vloček a průběžně ji doplňuj tím, co zrovna seženeš. Po každém doplnění pečlivě zamíchej.

Ve větší skupině lidí (5 a více) lze proces chuťového vyladění podstatně urychlit důkladnou probírkou zásob všech přítomných.

Příprava zmrzliny

Putuj nejméně tři dny v letním vedru nějakým opuštěným pohořím, které je dostatečně vysoké na to, aby se někde

"PANE VORAČEK, HONEM! SOUBEDOVIC MYŠI NÁM CHTĚJÍ VYZRÁT VAŠ ŠPAZ!"

pod vrcholy udrželo alespoň jedno sněhové pole. Když k němu doputuješ, odhrabej

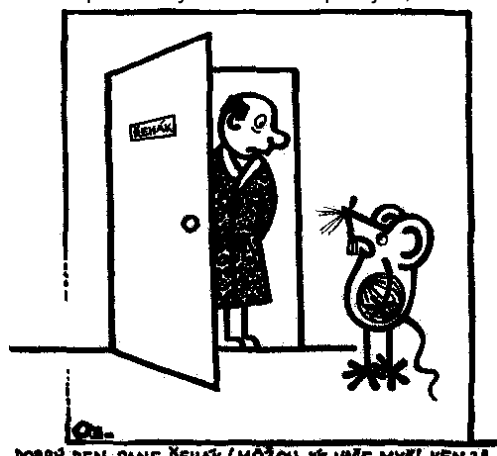
hrníčkem či jinou nádobou vrchní vrstvu a nádobu naplň do dvou třetin čistým firnem. Přisyp přiměřeně podle chuti kalorickou bombu a zamíchej. Pomalu a téměř nábožně pojídej s výrazem vrcholné spokojenosti a naprostého smíření se světem.

Tento recept je možno uplatnit také v zaledněných prostorách jeskynních systémů. Přílišná blízkost civilizace a velká hotovost v kapse naopak omezuje fungování tohoto receptu zejména v oblastech napařených turistickým průmyslem.

Piff

"ŠTASTNÝ A VESELÝ, PANE KARAŠEK! CO MYŠKY VŠECKY ZDRÁVY?"

"DOBŘÝ DEN, PANE ŘEKAK! MŮŽOU JI VÁŠE MYŠI VEN?"

SEMINÁŘ O VÝZKUMU YETTIHO

Akce pořádaná společně s turistickým oddílem z Rosic, pozváni jsou dále PTO Vlci a ZS PCV

Kdy: 8. – 10. 2. 2002

Kde: Čachnov

Co za to: 150,- Kč (jízdné, chata, jídlo kromě standardní sestavy)

Sraz předběžně v pátek 8. 2. 2002 v 15:30 na hlavním nádraží (odjezd cca 15:40), návrat v neděli 10. 2. 2002 v 16:30 tamtéž

Účast na této akci nebo loňském zimním táboření v Šumicích bude jakožto důkaz schopnosti poradit si se zimou, vlhkem a jinými nesnázeami jednou z podmínek účasti na předprázdninové výpravě, která bude pravděpodobně horo, vodo nebo speleo, podle toho, co se podaří zajistit.

Co se bude dělat:

Převážně se budeme věnovat různým sněžným aktivitám a zvláště potom se budeme věnovat rekonstrukci života Yettiho v podmínkách střední Evropy. Podle počasí a sněhových podmínek se možná vydáme na průzkumnou výpravu a vyzkoušíme si některé zimní tábornické a záchranářské dovednosti. S plnou zátěží nachodíme celkem asi 10 km nepřehledného terénu, kolik toho nachodíme a naběháme s malou zátěží nebo bez zátěže, to nedovedu odhadnout.

Protože na této akci nebudeme sami a některé věci bude nutno domlouvat s určitým časovým předstihem a ještě před akcí samou bude potřeba zaplatit a nakoupit nemalou věc (kvůli poměrně brzkému odjezdu včetně jízdenek), musím přistoupit k některým nepopulárním organizačním opatřením:

- Uzávěrka přihlášek (přihlášený = zaplacený) bude na schůzce v úterý 29. 1. 2002. Tady se taky dozvíte, co s sebou a domluvíme si další podrobnosti.
- Fasování potravin a potřebného materiálu bude na schůzce 5. 2. 2002
- Storno:

Při odřeknutí účasti do konce schůzky 5. 2. 2002 propadne ve prospěch kmenové kasy 75,- Kč (přibližně částka zbytečně vydaná za potraviny), při pozdějším odřeknutí účasti nebo nedostavení se na sraz propadne celá částka (peníze zbytečně vynaložené za jízdenku a chatu). Za zcela samozřejmé považuji to, že ti, kdož nepojedou, zařídí, aby se na sraz včas dostal aspoň nafasovaný materiál.

Samozřejmě storno neplatí v případě nemoci. Abychom se nedohadovali, tak nemoc je cokoli, co omlouvá ze školy a skončí to nejpozději 28. 1. 2002 (hnát někoho po nemoci na sníh je hloupost) nebo to propukne v pondělí 11. 2. 2002 (choroba se může začít projevovat už v pátek a může být důvodem k neúčasti). Není nic jednoduššího než ukázat stejný kus papíru, který předkládáte ve škole.

Bližší info: vh.piff@atlas.cz při troše štěstí přes den 05/41 613 305, večer 05/48 22 13 94 (na obou číslech visí aspoň záznamníky)

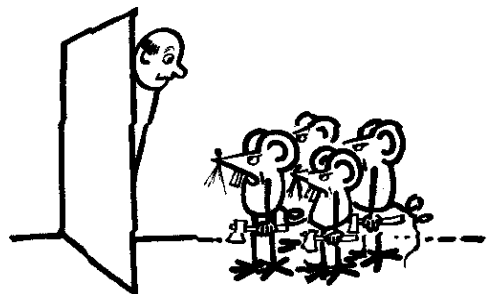
Piff

DALŠÍ PROGRAM

Změny programu vyhrazeny.

28. 12.* - předsilvestrovská akce s oslavou Silvestra - vejšlap do okolí Brna, odpoledne oslava v klubovně včetně tradičního hádankového turnaje - s sebou nápady na různé hry, 50 Kč

* objednan je sních na různé soutěže a hrátky, avšak vzhledem k přetrvávajícímu socialismu v horních vrstvách atmosféry se dodávka může poněkud opozdit...

„VY JSTE ŠÉFREDAKTOR A TAK KDE JE TARY TEN PRŮLA, CO KRESLI TY MYŠI?“

?? 1. 02 - **jednodenka** - výprava na horolezeckou stěnu a do bazénu do Kuřimi - termín bude potvrzen teprve na základě domluvy.

8. - 10. 2. 02 - **Seminář o výzkumu Yettiho** - podrobnosti viz str. 11.

CO NÁS ČEKÁ...

Oblíbené téma koncem roku, že? Být politikem, budu Vám slibovat hory doly, zejména těch příjemnějších aspektů života jako je snížení daní, víc výdajů na vzdělání a zdravotnictví atd. atd. atd...

Nejsem politik a nikdy jím nebudu. Čeká nás náročný rok. Během léta končí nájem klubovny a my se budeme stěhovat k nám domů, do přízemí. Místa je tu daleko méně, je třeba ho vytvořit a pak klubovnu vyklidit, přestěhovat a uklidit.

S penězi na tom taky nejsme nejlépe. Dotace za jarní akce od Ligy ještě nedorazily a vzhledem k prodlení je otázka, zda vůbec dorazí. Pomůcky na akce jsou stále dražší a - odpusťte mi trochu kritiky, ale nedá se pořád jen chválit - my máme pořád tendence plýtvat (dobře, příklady: na schůzce leccos začnete a příště prostě

nejpřijdete, takže se zbytečně rozstříhala třeba jelenice na několik lapačů snů; Vaše účast na akcích je vždy ve hvězdách, takže se odhadem musí nakoupit víc, aby na akci nevznikly problémy - a stejně vás přijde míň, takže leccos zbude; s materiálem zacházíme někdy dost velkoryse - např. plést po skončení práce na košíku z drahého pedigu mrskačku a pak ji nedodělat a zahodit je mírně řečeno zbytečné). Z dotací od městské části jsme sice koupili tropika a jeden stan, je to ale kapka v moři proti tomu, co všechno by bylo potřeba...

Pesimismus stranou, a jdem s tím zkusit něco konstruktivně, optimisticky a pozitivně udělat, co Vy na to?

D.

„A PAMATUJ, ŽE V ŽIVOTĚ SI MUSÍŠ KLAŠT STÁLE MYŠI A MYŠI CÍLE!“

TWISTER č. 11/ročník 01 - měsíčník kmene Ligy lesní moudrosti Nová země Brno (reg. č. 613, IČO 7090 6521), kontaktní adresa: Tomáškova 7, 615 00 Brno, fax 05 4524 5842, mail senta@petrova.cz, www.volny.cz/novazeme, určený pro vnitřní potřebu kmene a informování osob kmeni blízkých o jeho činnosti. Neprodejně. Vychází v nákladu 50 výtisků v elektronické i papírové formě **18. 12. 2001**. Odpovědný redaktor: Dagmar Petrová. Redakční skřítek: Nevěšhlavu. Tiskové chyby a omyly vyhrazeny.